

διαπλάσῃ τὴν Δάφνην του, χρυσολάτριδα μὲν ἀλλὰ μὴ στε- ἀπέρ εἶναι μεγάλης προσοχῆς, καὶ τὸν ζῆλον δν πρὸς φρουμένην τῶν χαρακτηρίστικῶν ἐκείνων, διὸν θὰ τὴν ἀνε- τὸν ἀρχαῖον βίον ἔχει ὁ ημέτερος ποιητὴς, δὲν ἀμφιβάλ- γυνωρίζειν ἀμέσως ἔκαστος φιλολογικῶς κρίνων τὸ προκείμε- λομενόν ὅτι ταχέως θὰ κατορθώσῃ ν' ἀνάψῃ τοὺς ἥδη ἐσθε- νον ἔργον.

Τρίτον περὶ τῶν συγνῶν ἀκόμη εὐοὶ εὐάρ παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς: "Οτι ἔπειρε μὲν ἐν ἀρθονίᾳ ὁ οἶνος νὰ πίνεται, ἀλλὰ ἡ πρὸς τὴν πόσιν αὕτη ὑπέρμετρος ἀγάπη ἔπειρε νὰ συνδυασθῇ μὲν τὴν ἐπικρατοῦσαν παρὰ τοῖς γραμματολόγοις γνώμην, διὸ ἡ διαβεβοημένη μέθη τοῦ Ἀνακρέοντος ὁρθῶς ἔξηγήθη καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν παλαιῶν ὡς ἔκοτασις ποιητικὴ καὶ ὅχι παραφορὰ οἰνοποσίας. Μᾶς ἔφαντη ἀληθῶς διὸ ὁ ἡ- μέτερος ποιητὴς διὰ τῶν λυρικῶν του ἐκείνων ἀποστροφῶν διὸ ἐμβάλλει εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἀνακρέοντος, τοῦτο ἥθελε νὰ σημάνῃ, ἀλλ' ἡ ποιητικὴ ἔκοτασις δὲν ἔξηγήθη καλῶς ὑπὸ τῶν φιλολογικῶν, ἐπαναλαμβάνομεν, ἔκειταζόντων τὸ ἔργον, οἵτινες ἥθελον μίαν σκηνὴν ἐκ τοῦ ἑξῆς ἀποσπάσμα- τος εἰλημένην.

Λέγει ὁ Ἀνακρέων ἐν τῷ 62 ἀποσπάσματι αὐτοῦ:

"Ἄγε δηῦτε μηκέθ' οὔτω
πατάργῳ τε καλαὶτῷ
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴρῳ
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
θποπίγοντες ἐν ύμροις.

Ἡ ώραία αὕτη γνώμη τοῦ Ἀνακρέοντος δὲν ἔξεφρά- σθη τόσον λυρικῶς ἐν ταῖς σκηναῖς ἐκείναις, ἔνθα παταγω- δῶς κροτοῦσι τὰ κρόταλα καὶ τὰ εὐοὶ εὐάρ.

Τέταρτον διαπάσιτος ἔπειρε ἡ νὰ λείπῃ ἡ νὰ είναι τέ- λειος παράσιτος τῆς ἀρχαιότητος γνωρίζων καὶ αἰνίγματα καὶ γρίφους καὶ ἀστεῖα καὶ ἀνοησίας πληρῶν, μὲν αὐτὸς τὴν γαστέρα του φαγητοῦ καὶ ποτοῦ, ἀλλὰ διαχέων ἀπλετον τὸν γέλωτα τοῖς συνανακειμένοις.

* *

*

Ταῦτα εἴχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ἀποδίδοντες πάντα ἐπαναλαμβάνομεν εἰς τὴν σύγχρονον κατάστασιν τοῦ δια- λόγου, ὅπερ ἐνίστε μᾶς κάμνει ν' ἀπελπίζωμεθα καὶ νὰ μὴ γνωρίζωμεν τὶ τῶν δύο κατέπεσεν ἐπὶ μᾶλλον, ἡ περὶ τὸν διάλογον τέχνη ἡ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα δπερ, δὲν μεταρ- σεῦται πλέον εἰς ὑψηλοτέραν σφαίραν, τρέφον ἀκράτητον ἀγάπην πρὸς τὸν κοινὸν βίον. Τὸν διάλογον ὡς ἔχει νῦν δὲν θὰ ἐδεχόμεθα οὕτε ἀν διμος κοινοτάτους διέγραψε χαρακτήρας καὶ τύπους τῶν κατωτάτων τάξεων τοῦ λαοῦ, ὅπερ ἡδύνατο νὰ πρᾶξῃ ὁ ποιητὴς κατὰ τὰ περὶ μίμων γνωστὰ ἡμῖν, ἀλλ' ὥρειτε πάλιν ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ἀπα- ράβατον τεχνικὸν κανόνα διτὶ ἐν γένει οἱ μῖμοι διεκρίνοντο διὰ τὴν ζωηρὰν τοῦ λαοῦ λέξιν.

Ταῦτα εἴχομεν νὰ παρατηρήσωμεν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἀλλως τὸ ἔργον κρινόμενον κατὰ τὰς ἐπικρατοῦσας θεωρίας καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰ νεώτερα Ἑλλη- νικὰ τοιστά τέργα εἴναι ἀρμονικὸν καὶ φυσικόν, οὐδὲν ἔχον τὸ ὑπεράλλον καὶ δύναται τὸ κοινὸν εὐχαρίστως νὰ βλέπῃ ἐν αὐτῷ εἰκόνα τινὰ τοῦ ἀρχαίου βίου, πιστῶς μὲν ἀπεικονισθεῖσαν, ἀλλὰ διὰ χρωμάτων ἀσθενῶν. Τὸ δόλον ἔργον μᾶς φαίνεται οὕτως ὡς μία καλὴ καὶ τεχνικὴ σκηνο- γραφία, ἡτις δῆμος ἐν τῷ βάθει τῆς σκηνῆς ὑψωθεῖσα δὲν ἐ- φωτίσθη ἀρκούντως ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς παρασκηνίοις λαμπτή- ρων, ὥστε νὰ βλέπῃ τις δῆμον τὴν ζωηρότητα τῶν χρωμά- των της.

Λαμβάνοντες δῆμος ὑπ' ὄψιν τὰ καλὰ τοῦ Ἀγακρέοτος

τὸν ἀρχαῖον βίον ἔχει ὁ ημέτερος ποιητὴς, δὲν ἀμφιβάλ- λομενόν ὅτι ταχέως θὰ κατορθώσῃ ν' ἀνάψῃ τοὺς ἥδη ἐσθε- σμένους λαμπτήρας καὶ ἴδωμεν τὸν ἀρχαῖον βίον ἐν ὅλῃ αὐ- τοῦ τῇ λαμπρότητῃ.

Σφράγις.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ἐν τῷ Πλημμελειοδικείῳ Καλαμῶν.

Ο πρόεδρος πρὸς μάρτυρα μετὰ τὰς ἀλλας διατυπώσεις :

— Ποῦ ἔγεννήθη;

— Εἰς Μῆλον.

— Πόσων ἐτῶν είσαι;

— Πενήντα.

— Πόσον καιρὸν λείπεις ἀπὸ τὸν Μῆλο;

— Βέδομῆντα.

— Τί δουλειὰ κάνεις;

— Φαγὴ καὶ ὑπνο.

— Πόσα τέκνα ἔχεις;

— Τέσσαρα ἀρσενικά καὶ τέσσαρα σακάτικα. (Κορίτσια).

— Τὸν εἰδές ποῦ τὸν βάρεσαν;

— Τὸν εἶδα καὶ δὲν τὸν εἶδα.

— Τὸν βάρεσαν;

— Τὸν βάρεσαν καὶ δὲν τὸν βάρεσαν.

Ο πρόεδρος χάνων τὴν ὑπομονὴν του :

— Στρατιώτας βγάλτε τον ἑξω.

Ο μάρτυς (καθ' ἑαυτόν). Αὐτὸς ἥθελα κ' ἔγω.

(Ἔπαροικώτατον).

Ζωχαδιακὸς παρουσιάζεται σχεδὸν κλαίων εἰς τὴν ὑγει- ονομικὴν ἐπιτροπὴν καὶ ζητεῖ ἔξαίρεσιν.

Ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς :

— Συλλογισθῆτε, Κύριε, διτὶ ως Ἐλλην ὀφείλετε νὰ πληρώσητε τὸν φόρον τοῦ αἷματος.

— *Ω, κύριοι μου, αὐτὸν τὸν φόρον τὸν ξαμολῶ ἔγω- πρωτ καὶ βράδυ.

ΕΛΙΕΙΡΙΟΝ ΡΙΓΩ

DENTOVINE RIGAUD

Τὸ Ἐλιζίριον τοῦτο βάσιν ἔχον τὴν ἀργικαν, εὐωδιάζεις εὑαρέστως τὸ χρώμα, καθαρίζει καὶ δροσίζει τὴν ἀναπνοήν, λευκάνει τοὺς δόδοντας, διευκολύνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἷματος καὶ δίδει εἰς τὰ οὖλα τὸν ρόδινον χρωματισμὸν ὅστις εἴναι τὸ σημεῖον τῆς ὑγείας.

Παρὰ Κωνσταντίνῳ Θολυμπέω, 206, ὁδὸς Ἐρμοῦ.

ΥΔΩΡ ΤΟΥ ΔΡΟΣ ΤΡΙΚΟΣ

EAU DU DR. TRIKOS

Καθαρίζει τὴν κεφαλήν, ἔξαφανίζει τὴν πιτυρίδα, κα- τευάζει τὸν κνισμὸν (φαγοῦραν), ἔξαλείφει τὰς ἐρυθρότητας τοῦ δέρματος, διατηρεῖ τὴν στελπινότητα τῆς κόμης καὶ ἐμ- ποδίζει τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν.

Φαρμακευτορεῖον Κ. Θολυμπέου ὁδὸς Ἐρμοῦ 206.